

Melchior (CD):

Som udvalgsformand vil jeg gerne referere, at dette lovforslag til trods for, at det i sin substans kun drejer sig om en fristforlængelse, har givet anledning til en række overvejelser og en række møder. Der har været flere samråd med ministeren for kulturelle anliggender samt med embedsmænd fra Statens Kunstfond. Jeg henviser til betænkningen, hvoraf det fremgår, at et flertal bestående af socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget anbefaler lovforslaget til vedtagelse, dog med et af dette samme flertal stillet og af ministeren tiltrådt ændringsforslag, som drejer sig om lovens § 4, stk. 5.

Jeg kan spare tiden med oplæsning og henvise til betænkningen. Substansen i ændringen består i, at et „kan“ erstattes af et „skal“. Praksis har vist, at i relativt få tilfælde har de kommunale myndigheder ønsket at udnytte deres adgang til at tiltræde kunstfondens indkøbsudvalg, når dispositioner skulle træffes, og det har altså været udvalgsflertallets hensigt med denne ændring af et „kan“ til et „skal“, at man ville fastholde de lokale myndigheder på samarbejde og medarbejde i de af Statens Kunstfonds 3 mands udvalg foretagne dispositioner.

Med denne ene ændring anbefaler flertallet altså lovforslaget til vedtagelse.

Lasse Budtz (S):

Da mit partis ordfører, hr. Robert Pedersen, ikke netop nu kan være til stede i salen, skal jeg præcisere, at socialdemokratiet nok mener, at der kan være grund til at foretage visse ændringer i denne lov, men vi mener ikke, at tidspunktet er inde; vi mener, det må ske, når den egentlige revision skal finde sted, og ikke ved denne såkaldte forlængelse.

Vestergaard Eriksen (FP):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag meddelte vort partis ordfører, at vi ikke kunne medvirke til, at denne lov kan fortsætte, og det vil altså sige, at vi går imod loven som sådan. Men vi får jo lejlighed til senere her i det høje ting at behandle spørgsmålet om lovens ophævelse.

Vi går imod ændringsforslag nr. 1 i be-

tænkningen, og vi beklager som sagt, at vi ikke kan få gennemført lovens bortfald, men ved ændringsforslag nr. 2 forbedres dog det bestående, idet de kommunale repræsentanter skal — ikke blot kan — være med udvalget.

Lembourn (KF):

Det ændringsforslag, jeg har stillet til lovforslaget, har haft en mærkelig skæbne. Det går jo ud på, at kommunerne, det vil sige de kulturelle udvalg, skal have den afgørende indflydelse på den del af kunstfondens arbejde, som har med udsmykning af kommunale bygninger at gøre. Jeg har omtalt det ved første behandling, og synspunktet blev principelt vel modtaget både af ministeren og af en række af ordførerne. At ministeren så med velvilje på det, er ikke så mærkeligt, for i kommissoriet for det udvalg, ministeren har nedsat om den kommende kulturpolitik, står, at man skal se på, hvorledes man kan henlægge afgørelser hensigtsmæssigt til myndigheder på lokalt plan. Det er just det, jeg har foreslået. Derfor finder jeg, det havde været ganske naturligt, at man havde brugt det år eller to, der nu går inden den endelige revision af kunstfondloven, til at prøve i praksis, hvordan det ville fungere.

Jeg er enig i det hovedsynspunkt, at når man fremsætter et lovforslag, som går ud på at udsætte revisionen af en ny lov, så skal man ikke ændre radikalt i den gældende lov, det er klart, men dette er kun en lille ændring, og den må betragtes som en prøveændring; derfor synes jeg, det var fornuftigt at gennemføre den nu.

Forslaget er ønsket af kommunerne, og det er ønsket af kunstnerne. Billedhuggernes Forbund har den 20. marts 1972 sendt kulturministeriet et brev, hvori man henstiller til kulturministeriet ved den kommende revision af loven at få gennemført det forslag, som jeg her har fremsat. Jeg citerer fra brevet:

„Derimod mener Billedkunstneres Forbund, at projekter, der sættes i gang af kommuner eller af socialt boligbyggeri, bør præges af lokale kunstkyndige.“

Således er forslaget et led i et almindeligt forsøg på at decentralisere kulturpolitikken og folkeliggøre den og rører derved ved noget centralt i hele kulturdiskussionen.

Jeg måtte jo konstatere, at der ikke i